

[Kammersgaard.]

jeg ikke er ganske klar over, og som jeg gerne vil benytte Anledningen til at spørge den højtærede Minister om. Skal Bestemmelsen i § 43, Stykke 1, forstaas saaledes, at der ved Valget af 2 Medlemmer indenfor Skolenævnet til Tilsynsudvalget skabes Mulighed for, at en Folkeskolelærer kan blive Medlem af den private Skoles Tilsynsudvalg? Dette har nemlig været omdisputeret, og jeg forstaar Forslaget saaledes, at det vil kunne ske.

I de øvrige Bestemmelser i §§ 44—48 vedrørende Tilsynet med de private Skoler findes der et og andet, som jeg fra forskellige Sider har hørt at Privatskolens Folk kunde ønske ændret; men det er nu min Tro, at de herhen hørende Vanskeligheder ikke er større, end at de med lidt god Willie fra begge Sider vil kunne overvindes under det Udvalgsarbejde, som vi nu gaar i Møde.

Forslagets sidste Afsnit, Afsnit D, der omfatter §§ 49—54, indeholder de almindelige Bestemmelser, der selvsagt altid vil forekomme ved Overgangen fra en gammel Lov til en ny.

Jeg ønsker til Slutning endnu en Gang at understrege en Udtalelse, som den højtærede Minister fremkom med ved Lovforslagets Fremsættelse. Den findes Sp. 1322 i Tidenden og lød saadan — jeg haaber, jeg har den højtærede Formands Tilladelse til at citere den:

„Det er et Forhandlingsgrundlag, om hvis Enkeltheder jeg er rede til Forhandling — ogsaa om Forholdet mellem Skole og Kirke. Der er dog to Grundtanker, to Principper, som jeg mener er ufravigelige. Det er et fagligt, pædagogisk Tilsyn med Skolen, og det er en øget direkte Indflydelse for Forældrene paa den Skole, hvori deres Børn gaar.“

Alt i alt tror jeg at turde sige, at den højtærede Minister har haft en heldig Haand til at finde en farbar Vej mellem alle de Vanskeligheder, som Opgaven frembyder. En ny Lovgivning om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn og om Tilsynet med private Skoler kræver, for at den i nogen Grad skal kunne lykkes, en nænsom Hensyntagen til det tilvante, samtidig med at den skal muliggøre en Udvikling af vort Skolevæsen saadan, at vort Land stedse maa have en førende Stilling blandt Nationerne. Jeg tror, som sagt, den højtærede Minister her har været heldig, og jeg skal derfor paa egne og mit Partis Vegne paa det varmeste anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling.

Arnth Jensen: Naar man skal behandle et Forslag til Lov om Folkeskolens Styrelse og Tilsyn, forekommer det mig, at der er to Spørgsmaal, som trænger sig frem, nemlig for det første Spørgsmaalet om Folkeskolens ydre Rammer under den nuværende Styrelse, og for det andet, om Folkeskolens nuværende Tilsyn har virket hemmende eller fremmende paa Skolen, og om der i Befolkningen er Trang til en Ændring.

Hvad angaar det første Spørgsmaal, om Folkeskolens nuværende Styrelse har formaaet at give Skolen saadanne ydre Rammer, som Skolen og Befolkningen kan være tilfreds med, har jeg lagt Mærke til, at naar vi her i Rigsdagen eller ude i Landet drøfter Skolespørgsmaal, er der en Paastand, som særlig lyder fra socialdemokratiske Taleres Side, nemlig at Landbyskolen i vore Dage staar, om ikke just fuldt ud paa det ved Anordningen af 1814 givne Standpunkt, saa dog uhyre langt tilbage.

Jeg lagde Mærke til under den nylig afsluttede Finanslovdebat, at den samme Tankegang nærredes af et Medlem her i Salen, det ærede Medlem Hr. Hans Jørgen Hansen, som i en Tale bl. a. fremførte — Folketingstidende Sp. 1123 —, at efter hans Mening var Landsbyskolen, hvad angaar Undervisningsfag og Undervisningstid, 100 Aar tilbage i Tiden, medens han betegnede Købstadskolen som den bedste i Verden, og det ærede Medlem mente ogsaa, at Landsbyskolen blev i allerhøjeste Grad hemmet ved, at de mere velhavende sendte deres Børn til Byernes Eksamensskoler.

Hvis disse Paastande er rigtige, maa man indrømme, at Landsbyskolens Styrelse ikke har været, som den skulde være. Hvis det er rigtigt, at de mere velhavende paa Landet i stort Tal sender deres Børn til Eksamensskolerne og saa vanrøgter Landsbyens Skole, saa indrømmer jeg, at Landsbyskolens Styrelse trænger til at tages op til en alvorlig Overvejelse.

Den højtærede Minister fremhævede i sin Svartale til det ærede Medlem, at han havde lyttet med stor Interesse til det ærede Medlems Tale, han fandt, der var meget interessant i den. Jeg antager, den højtærede Minister dermed har ment Talens sidste Afsnit, der omhandlede rent skoletekniske Forandringer ved Landsbyskolen, men jeg synes, den højtærede Minister burde have oplyst, at det ærede Medlem tager fejl, naar han mener, at Landsbyskolens Stilling i det hele og store skulde